

ועדה לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

כ"א אדר ב, תשע"א
27 מרץ, 2011

בענין:

ד"ר בעז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות באמצעות באת כחו
עוה"ד שני בצלאל (קמארה) מלשכת התובעת הראשית, לשכת היועצת
המשפטית, משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

- נגד -

ד"ר סופיה בלינקי ת.ז. [REDACTED] רופאה מורשה, בעלת רשיון מס' [REDACTED]
מרחוב פז סעדיה 31/8 חיפה על ידי עו"ד ערן קייזמן

הנקבלת

דין וחשבון

לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

1. הקובלנה -

ביום 27.6.2010 הגיש הד"ר בועז לב המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות, קובלנה נגד ד"ר סופיה בלינקי ת.ז. [REDACTED] רופאה מורשה, בעלת רשיון מס' [REDACTED] (להלן - הנקבלת), בשל גילויי רשלנות חמורה במילוי תפקידה כאמור בסעיף 41(3) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976 (להלן - הפקודה), וזאת בשל אבחנה שגויה של נגע שהוצא מבלוטה בלחיו של חולה כנגע שאינו סרטני, ואשר בגללה לא ניתן טיפול נוסף, בעוד שלאחר שלוש שנים התברר כי מדובר היה בנגע סרטני ששלח בינתיים גרורות לריאות.

2. הוועדה -

שר הבריאות מינה אותנו להיות ועדה שתדון בקובלנה (להלן - הוועדה). הוועדה קיימה דיון אחד בקובלנה האמורה בסעיף 1 לעיל (להלן - הקובלנה) ביום 2.2.2010, והופיעו בפניה עו"ד שני בצלאל (קמארה), בייכ הקובל, ובא כוח הנקבלת עו"ד ערן קייזמן.

החולה א. סבל מבלוטה בלחי ימין שבלטה גם לחלל הפה. ביום 6.2.2006 עבר ביופסיה מהנגע, אשר נשלחה למכון הפתולוגי בבית החולים "פוריה" בטבריה, שם עבדה הנקבלת כפתולוגית. על פי בדיקה היסטולוגית מיום 9.2.2006 עליה חתומה הנקבלת, נמצא כי לחולה Pleomorphic Adenoma, וכך גם בבדיקה מיום 1.5.2006 שגם עליה חתומה הנקבלת שנעשתה לאחר ניתוח מיום 26.4.2006 שבו הנגע הוצא בשלמותו. לאור תוצאות הבדיקות לא קבל החולה טיפול נוסף. שלוש שנים מאוחר יותר, בחודש פברואר 2009, הרגיש החולה שוב נפיחות במקום הניתוח וחזר ופנה לבית החולים "פוריה", והפעם אובחן כסובל מ-Adenoid Cystic Carcinoma. משעבר החולה לטיפולו של ד"ר מהרשק, אונקולוג בבית החולים "בלינסון", בקש ד"ר מהרשק רביזיה של הפרפרטים של החולה, והתברר כי מדובר בגרורות מהגידול שהופיע אצל החולה בשנת 2006.

ההליך בפני הוועדה -

4.

בתחילת הדיון, לאחר שהתנצל על אי הופעת הנקבלת, שהיא אשה מבוגרת ונכה המתגוררת בצפון, הודה עו"ד קייזמן כי הטעות נשוא הקובלנה אכן נעשתה, ולפיכך הודה בעבירת המשמעת נשוא הקובלנה.

עו"ד בצלאל, תיקנה בהסכמה את הקובלנה, כך שבסעיף 3 צויין כי "פתולוגיה מסכמת ניתנה ביום 1.5.06", קרי, כי נספח א2 שצורף לקובלנה, והוגדר קודם כתוצאת בדיקה היסטולוגית הוא למעשה הפתולוגיה של הנגע שהוצא בניתוח (בהבדל מהבדיקה הראשונה, נספח א1 לקובלנה, שהיא השלב הראשון של בדיקת פירורי רקמה מהגידול קודם להוצאתו). היא גם הגישה שני מסמכים נוספים: הראשון - חוות דעת מיום 9.11.09 פרופ' גייל אמיר מהמחלקה לפתולוגיה של בית החולים הדסה, אשר ניתנה לבקשת פרופ' ח. הרשקו, נציב קבילות הציבור במשרד הבריאות (סומנה ת1) ושממנה עולה כי התמונה העולה מן החומר ההיסטולוגי שהיה בפני הנקבלת היא של Adenoid Cystic Carcinoma; השני - חוות דעת מיום 31.5.09 פרופ' אוקון, פתולוג מבית החולים בלינסון (סומנה ת2), אשר ניתנה לבקשת ד"ר גדעון מהרשק, אונקולוג בבית החולים הנ"ל, ושממנה עולה כי הגרורות שהופיעו אצל החולה בריאות הן מהגידול שהופיע אצלו בבלוטת הרוק שלוש שנים קודם לכן.

בהמשך הדיון המציא עו"ד קייזמן מצידו שני מסמכים: הראשון (סומן ת1) - מסמך בכתב יד הנושא תאריך 6.2.2006 ובו תוצאות פענוח תכנים אשר סומנו 0736/2006 ו-0737/2006, ותצהיר של ד"ר בלינקי, אשר סומן ת2, ממנו עולה כי כתב היד המפרט את תוצאות הבדיקה ב-2, אינו כתב ידה, וכי הביופסיה לעיל נבדקה על ידי ד"ר שגראווי, מנהל המחלקה, והוא אשר הגיע לאבחנה שבדיעבד התבררה כשגויה, וכי היא בעת הבדיקה השני (נספח א2 לקובלנה) הסתמכה בין השאר עליה.

מטעוני באי כוח הקובל והנקבלת, התברר שיש ביניהם אחידות דעים באשר לאמצעי המשמעת המתאים למקרה שבפנינו - נזיפה כאמור בסעיף 41 לפקודה.

בייחוד ציינה את החשיבות הרבה שיש למקצוע הפתולוגיה ולפתולוגים לגבי המעורבות הטיפולית, וכמובן, לגבי המטופל עצמו, כאשר למקצועיותו של הפתולוג וחוות דעתו השפעה רבה על הטיפול בחולה. לכן על חוות הדעת הפתולוגית להנתן לאחר עיון מעמיק ויסודי. המקרה שלפנינו מדגים לדבריה את החשיבות כאמור, שכן לאור חוות הדעת של הנקבלת לא ניתן טיפול נוסף לחולה מעבר להסרת הגידול, ואחרי שלוש שנים התברר כי היה מדובר בגידול סרטני ששלח גרורות לריאות. לכן, לטענתה, התנהגותה של הנקבלת היא בגדר רשלנות חמורה, שהיא לאור פסיקת בית המשפט העליון, סטיית רופא

במידה משמעותית מרמת הטיפול המקובלת הצפויה ממנו בנסיבות המקרה. בדבריה אלה נסמכה גבי בצלאל על חוות הדעת הרפואיות מסמכים ת1 ו-ת2 לעיל, מהם עולה כי על פי הנתונים שהיו בפני הנקבלת בעת ביצוע הבדיקות הפתולוגיות בשנת 2006, היתה הנקבלת צריכה לאבחן את אופיו הנכון של הגידול. לפיכך, שמלא עשתה כן, משמעות הדבר כי הנקבלת סתמה מהסנדרט הרפואי המקובל במקצועה.

לעניין אמצעי המשמעת שיש לנקוט בעניין שבפנינו, טענה ב"כ הקובל כי יש להביא בחשבון את חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של הרופא, אך יש אינטרסים לגיטימיים נוספים עליהם באה ענישה משמעתית של רופאים להגן, ביניהם האינטרס בהרתעה כללית, הצורך בשמירה על כבוד המקצוע, ואמון הציבור במקצוע. היא ציינה כי לנקבלת תיק אישי נקי, וברור הן מן ההליך שקדם לזה שבפנינו, הליך הבדיקה, והן בהודאתה בפנינו, ברור כי הנקבלת מכה על חטא ולמדה מטעותה, ואין סכנה להשנות האירוע המסוכן. על כן, תוך הבאה בחשבון של כל השיקולים לעיל, וגם לאור החלטות של ועדות משמעת במקרים אחרים של טעויות שהגיעו כדי רשלנות חמורה לפי הפקודה, נראה נכון ופרופוציונלי בנסיבות העניין להסתפק באמצעי משמעת של נזיפה, שכן התליית רשיון לא תועיל לאינטרסים שההליך המשמעתי נועד להגן עליהם.

ב"כ הנקבלת, אשר כאמור הודה בקובלנה, הפנה עם זאת תשומת לבנו לכך כי האבחנה בבדיקה הפתולוגית הראשונה נעשתה על ידי הממונה על הנקבלת. מנהל המחלקה הפתולוגית בבית החולים, אשר רשם (במוצג 1) את תוצאות הבדיקה בכתב ידו, וכי על בדיקה זו הסתמכה בין היתר באבחנתה בבדיקה השנייה המסכמת (נספח א2 לקובלנה). הוא ציין את היותה של הנקבלת רופאה ותיקה מאד, מבוגרת, העובדת כיום רק בחצי משרה ומתפקדת יפה, וטען כי הטעות, היא למרבה הצער, טעות שיכולה לקרות כל עוד בני אדם הם הבודקים ולא מכונות, כאשר ניתן לתת פרשנויות שונות לחתכים. גם לאור עברה, הצטרף ב"כ הנקבלת לעמדת ב"כ הקובל, לפיה אמצעי המשמעת המתאים בנסיבות העניין הוא נזיפה.

5. החלטת הועדה -

המקרה שלפנינו מצער מאד. עקב טעות באבחנה במסגרת בדיקה פתולוגית-שכפי שעולה מן המסמכים שהוצגו בפנינו היא היתה טעות משותפת לנקבלת ולממונה עליה, מנהל המחלקה - לא טופל החולה בהתאם למחלתו -

Adenoid Cystic Carcinoma.

שלוש שנים לאחר מכן, משהתגלו גרורות בריאותיו, התבררה בדיעבד הטעות. טעות זו הינה גם אליבא דהנקבלת בגדר רשלנות חמורה, שכן היא הודתה בקובלנה.

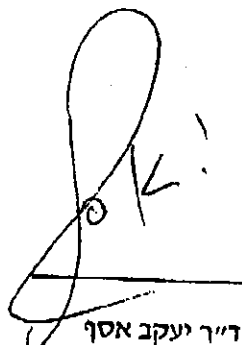
למעלה מן הצורך ולאור דברים שאמר ב"כ הנקבלת, נעיר, כי לדעת הרופאים חברי הועדה, מדובר בטעות ברורה, ולא במצב בו ניתן לתת פרשנות שונה לאותם חתכים.

השאלה היחידה העומדת בפנינו היא אם כן, מהו אמצעי המשמעת שעליו להמליץ לשר לנקוט בו בנסיבות המקרה, זאת גם בהתחשב בכך, שיש הסכמה בין ב"כ הקובל לבין ב"כ הנקבלת כי האמצעי המתאים הוא נזיפה.

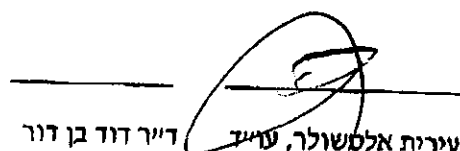
הנקבלת היא רופאה ותיקה, משמשת בתפקידה כרופאה פתולוגית שנים רבות בארץ ובחו"ל, ומעולם לא טעתה טעות כמו זו נשוא קובלנה. היא קבלה על עצמה את האחריות לטעות, הן בועדת הבדיקה והן בהליך שבפנינו, היא מכה על חטא ולמדה מן הטעות, ולא נראה שיש חשש שתחזור עליה.

זאת ועוד, לדעת הועדה, אין להתעלם ממשקל מעורבותו של מנהל המחלקה באבחנה הראשונה (נספח א1 לקובלנה), כפי שעולה מן המסמכים שבפנינו, כגורם משפיע על ניתוח הממצאים בפעם השנייה והאבחנה (נספח א2 לקובלנה) עליה חתומה הנקבלת לבדה, וגם זאת יש להביא בחשבון לעניין אמצעי המשמעת שיש לנקוט נגד הנקבלת.

בנסיבות אלה, נראה לנו, כי האינטרס הציבורי אינו מחייב אמצעי משמעת
של התליה, וניתן להסתפק בנויפה, ולפיכך אנו ממליצים בפני כב' השר לנזוף
בנקבלת.

ד"ר יעקב אסף
נציג
הסתדרות הרופאים

ד"ר דוד בן דור
יו"ר
עיריית אלמשולר, ע"ד
נציגת
היועץ המשפטי ממשלה

ד"ר סופיה בלינקי - דין וחשבון